

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387183024/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

»Ito!« – saah Muens mi Faer – »Do'k ett behøw aa lied aah laant!« –
»Aah! I behøwer hejes ett!« – saah Kjesten – »aa ha aah traant!« –
»Hm, hm!« – saah Øwbi – »hm! A veed, di Sæn han haae no
Skjellinger –
Hint wos en Dram aa en Bed Brøel! de ka ett hjelp vi kjellinger.«
Men saa bløw Kjesten rint kataaisk, aa hvæll, aa ba om Daw da.
Men sihn som vi kam sammen saan i jit aa annet Law da:
Somti saa wa hun ett betint, aa annetier hun töt et.
Tesisit saa bløw vi Manh aa Kuen, aa Ingen haa faatrot et!»

Noddeda! Wolle Vistesen haad tawn still den hiele Awren; men ve de Law fik han isinn aa snak mej.

»Hwem dær æ kint i Graah aa dæromkring« saa han, »veed wal aasse, te dær æ Nød, di kalle Svend Graahs Capel – faa hæ haa wot en bette kon Kjerck engaang, lissom dæhr øbsten for Ungstrup. Men de er ænele saa lænng sihn, te mi Aalfæers Aalfæer haad ett sit Nød aa den hæ Kjerck. Scien æ dær inno nown aa; hwem dæ gidde gaan ætter ed, ka snaar finn e Stej po Groskovs Mark, lit nueten faa Flaww Sæ. Degaang de skidh, som A no ska faatæll, si da wa dæ trej Konger i wo Land – aa de wa di tow faa manne, ka A trow, faa jen ku ejes haa wot nok; trej Konger i et Land maa va lisse gaat som trej Konner i jen Hues, faa hudden sku di faaliggis? Noda: den jenn aa di Konger hedd Swenh. Han slow den aahn a di tow anner ihjel ve et Gjæstboj, hwo de no war, aa han vil gjo lisse ve den treddi. Men han unrennt, aa sanked en gromme Haav Kriesfolk sammel, aa øwwerwan Swenh i et stur Slaw, di haalt derind po Graah Hie. Swenh han tawt baade e Slaw aa e Lyw, som A no ska faatæll. Den Daw far e Slaw sku stoc, saa stod e Konng udden faa hans Tjelt, aa saa bøjed sæ hwerken wahr eller bæjer, end te en Buenkuen kam gaangend faabi, aa hun war en skammele knøwh Kwinn. E Konng fik Lost te hin, aa lo hin trak ind i e Tjelt, aa loc aasse ve hin, men haat imued hin Villi. Dæ ku wo manne Konner, dær ett haad tawn sæ søen Kjellingerie næe saa næer; men den hæer wa strix i ed. Saa snaar hun wa sluppen ud igjen, rent hun hjem, aa græed saa møj moddele, aa faataall hinne Mand Aalting,